

F. t. I. om stempelafgift.

opretholdt i forslaget. Når det i forslagets § 23 hedder, at stempelmyndigheden fastsætter stempelafgiften, hvis den bliver bekendt med, at et stempelpligtigt dokument ikke er stemplet, findes der ikke at være tilstrækkelig anledning til at bibeholde en regel som i lovens § 51, stk. 2.

Kapitel 2.

Til § 12.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 11, stk. 3, hvorefter den beregnede afgift skal afrundes opad til det nærmeste med 10 øre delelige beløb. Forslaget vil medføre, at der ikke skal svares afgift i tilfælde, hvor beregningen fører til et stempelbeløb på mindre end 1 kr.

Til § 13.

Bestemmelsen afløser den gældende stempelovs § 11, stk. 4, der bestemmer, at hvis den ydelse, hvorefter et dokument skal stemples, er angivet i en udenlandsk pengesort, skal det stempelpligtige beløb beregnes efter et af finansministeriet fastsat omsætningsforhold. I henhold hertil er det ved bekendtgørelse nr. 240 af 30. september 1931 fastsat, at der ved omsætningen til dansk mønt skal regnes med den kurs, der gælder for vedkommende pengesort på stempelingstiden, samt at der for de pengesorter, der noteres på Københavns børs, skal regnes med den senest noterede kurs. Denne regel er optaget i forslaget med den ændring, at det skal være køberkursen på tidspunktet for stempelpligtens indtræden, som lægges til grund for afgiftsberegningen.

Til § 14.

Forslaget svarer til den gældende stempelovs § 12. Den ændrede formulering tilsigter ingen ændring i realiteten.

Til § 15.

Bestemmelserne, der afløser den gældende stempelovs § 14, giver regler for, hvad der skal medregnes til det stempelpligtige vederlag.

Hovedreglen er, at der til det stempelpligtige vederlag skal medregnes såvel, hvad der skal tilsvares medkontrahenten, som hvad der skal tilsvares trediemand. Den gældende lovs undtagelsesfri regel om, at overtagne byrder og forpligtelser af privatretlig natur skal medregnes til vederlaget, har besværliggjort opgørelsen af det stempelpligtige vederlag, ikke mindst derved, at disse byrder og forpligtelser hyppigt ikke lyder på pengebeløb, således at en skønsmæssig værdiansættelse bliver påkrævet. For at lette og simplificere opgørelsen af vederlaget foreslås en række undtagelser fra

reglen, jfr. de i stk. 2 som nr. 3-8 foreslåede bestemmelser, hvorved de skønsmæssige ansættelser i vidt omfang vil falde bort, og hvorefter der kan bortses fra byrder og forpligtelser, som efter deres karakter enten let kan give anledning til fejltagelser, eller som ikke kan spille nogen større rolle.

Ifølge nr. 1 i forslagets stk. 2 skal der ved opgørelsen af det stempelpligtige vederlag ses bort fra skatter og andre afgifter, som det ifølge lovgivningen påhviler erhververen at udrede til det offentlige. Hvis erhververens forpligtelse til at udrede skatter og afgifter ikke hviler på loven, men på kontraktmæssig vedtagelse, skal erhververens forpligtelse medregnes til vederlaget, jfr. forslagets § 47.

Angående forslagets stk. 2, nr. 5-6 kan anføres, at der efter disse bestemmelser også må kunne bortses fra rettigheder af aftægtsmæssig karakter, som en bortforpagter forbeholder sig eller andre i forpagtningskontrakten. Det er ikke tanken, at ordet aftægt skal fortolkes snævert. Bestemmelsen bør også kunne finde anvendelse, selv om den pågældende ejendom ikke er en egentlig landbrugsejendom.

Nr. 7 i stk. 2, tager sigte på egentlige anlægsbidrag. Det er en selvfølge, at bidrag, der har karakter af et vederlag for en løbende modydelse, ikke skal medregnes til vederlaget, men efter den foreslåede bestemmelser er man fritaget for at tage stilling til, hvorvidt bidraget er af den ene eller anden karakter.

Med hensyn til stk. 3 bemærkes, at der i tilfælde af, at de pågældende rettigheder m. v. kan forlanges afløst af en pengeydelse, ikke er nogen motivering for at holde dem udenfor opgørelsen af vederlaget, idet man i så fald kan regne med de fastsatte pengebeløb.

Til § 16.

Bestemmelserne svarer i det store og hele til den gældende stempelovs § 16, stk. 1 og stk. 3, § 17 og § 18.

For så vidt en officiel værdiansættelse bliver nødvendig, skal denne efter de gældende regler foretages af vedkommende underørvrighed, hvis ansættelse lægges til grund for dokumentes stempeling, medmindre parterne lader den omstridte værdi fastsættes ved en lovlig taksationsforretning. Efter forslaget skal der kun foretages én officiel værdiansættelse, nemlig af mænd udmeldt af retten. Det må i øvrigt anses for en selvfølge, at stempelmyndigheden altid vil give parterne lejlighed til en forhandling om spørgsmålet, førend den foranlediger skønforretning afholdt, jfr. også ordene „om fornødent“ i stk. 2, 1. punktum.